

Sygn. akt IV U 1191/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2014r. w S.

odwołania W. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie W. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. C. (1) przysługuje prawo do emerytury od dnia (...).

Sygn. akt: IV U 1191/13

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. C. (1) prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył żadnego okresu zatrudnienia ubezpieczonego.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. C. (1) wnosząc o jej zmianę i zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w Kółku Rolniczym w S. - (...) P., (...) w S., (...) S., M. Ł., Zakładzie Usług (...) w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych o masie powyżej 3,5 tony (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **W. C. (1)** w dniu (...) rok życia. W dniu 16 sierpnia 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 11 miesięcy i 6 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 27 lat, 9 miesięcy i 21 dni, a okresy nieskładkowe wynoszą 1 miesiąc i 15 dni. Ponadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia w żadnym zakładzie pracy.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 17 września 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (k.43 akt emerytalnych).

Ubezpieczony dnia (...). został przyjęty do pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w P. z siedzibą w S. i powierzono mu obowiązki kierowcy samochodu. Z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wynika, że ubezpieczony był kierowcą N. oraz że z dniem 25 czerwca 1977r. ubezpieczony został przeniesiony na stanowisko mechanika w związku z utratą prawa do wykonywania zawodu na zajmowanym stanowisku (k.10, 16, 20 akt osobowych ubezpieczonego). Z zeznań świadka C. T. (k.33v) i ubezpieczonego (k. 33v-34v) wynika, że W. C. (1) pracując w (...) w P. z siedzibą w S. początkowo tylko pracował jako kierowca N., natomiast po upływie roku został kierowcą samochodu m-ki S. i innych ciężarowych. Przewoził cement, słupy i materiały budowlane na budowy. Ubezpieczony zeznał, że zdarzało się, iż jednego dnia jeździł S. a drugiego N.. W (...) w P. ubezpieczony był zatrudniony do 20 lutego 1978r. (świadcstwo pracy z 20 lutego 1978r. k. 8 akt emerytalnych).

Następnie w okresie od (...). W. C. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S., gdzie pracował na stanowiskach operatora – kierowcy i kierowcy J. (świadcstwo pracy z 31 lipca 1992r. k.9 akt emerytalnych). Z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wynika, że od momentu zatrudnienia powierzono ubezpieczonemu pracę kierowcy J. w dziale transportu. Z dniem 19 marca 1981r. powierzono mu obowiązki robotnika budowlanego, z dniem 22 czerwca 1982r. powierzono mu obowiązki pomocy kierowcy K., a z dniem 6 maja 1983r. powierzono mu obowiązki kierowcy J. w Transporcie (k.61, 49, 43, 36 akt osobowych). Od 13 maja do 13 lipca 1992r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego (k.8, 67, 69 akt osobowych). Z zeznań świadków J. B. (k. 27v-28) i R. P. (k. 28-28v) wynika, że W. C. (1) w (...) pracował jako kierowca J., J.-beta, T.-beta, K. i K.. Jelczem woził koparki i sprzęt z budowy na budowę, a J.- (...) -betem woził beton. Wszystkie samochody były o masie całkowitej pow. 3,5 tony. (...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) zajmowała się budowaniami bloków, fabryk, kotłowni.

W okresie od 1 września 1992r. do 5 marca 1993r. W. C. (1) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy (świadcstwo pracy z 20 kwietnia 1993r. k.17 akt emerytalnych).

W okresie od 1 listopada 1993r. do 14 marca 1995r. W. C. (1) był zatrudniony w Międzynarodowym Transporcie Drogowym W. C. (2) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy (świadcstwo pracy z 14 marca 1995r. k. 19 akt emerytalnych).

W okresie od 17 lipca 1995r. do 30 kwietnia 2000r. W. C. (1) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku kierowcy (świadcstwo pracy z 2 maja 2000r. k. 22 akt emerytalnych). Z akt osobowych wynika, że w zakładzie tym ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zarówno z zeznań świadka J. M. (k. 28v) jak też ubezpieczonego (k. 33v-34v) wynika, że w wymienionych wyżej zakładach pracy ubezpieczony pracował jako kierowca TIR-a.

W okresie od 16 marca 1995r. do 16 czerwca 1995r. W. C. (1) był zatrudniony w Zakładzie Usług (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy (świadcstwo pracy z 17 czerwca 1995r. k. 21 akt emerytalnych). W zakładzie tym ubezpieczony był kierowcą samochodu ciężarowego m-ki K. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W. C. (1) woził żwir ze żwirowni do odbiorców. Nie wykonywał żadnej innej pracy (zeznania świadka M. K. k. 33v).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę k.iv akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. C. (1) okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz.1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w (...) P. z siedziba w S., (...) w S., (...) S., M. Ł., Zakładzie Usług (...).

Sąd za pracę w warunkach szczególnych nie uznał pracy w (...) P. z siedzibą w S., bowiem praca ta nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie wykluczone, że ubezpieczony mógł być kierowcą samochodu ciężarowego, jednakże z akt osobowych wynika, że był on kierowcą N.. Z pisma skierowanego przez ubezpieczonego do pracodawcy w dniu 6 lutego 1975 r., wynika bezspornie, że pracował jako kierowca N., a wymieniony pojazd nie jest samochodem ciężarowym o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (k.10 akt osobowych). Następnie od dnia 1 lipca 1977 r. był przeniesiony do pracy jako mechanik pojazdów w związku z karą nagany i utratą uprawnień do prowadzenia pojazdów. Z zeznań samego ubezpieczonego wynika, że pracę kierowcy samochodu ciężarowego wykonywał zamiennie z pracą kierowcy N.. Wobec powyższego brak jest podstaw do zaliczenia w/w okresu zatrudnienia do pracy w warunkach szczególnych.

Do pracy w warunkach szczególnych Sąd zaliczył pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w okresie od 21 lutego 1978 r. do 31.07.1992 r. Z akt osobowych i zeznań świadków wynika, że w wymienionym zakładzie pracy ubezpieczony był kierowcą J., J.-beta, T.-beta, K. i K.. Są to bez wątpienia samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Pracę tę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze. Z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sąd wyliczył okres od 19 marca 1981r. do 22 czerwca 1982r., w którym to okresie ubezpieczony utracił uprawnienia do kierowania tymi pojazdami oraz okres od 13 maja 1992 r. do 13 lipca 1992r. kiedy ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego. Daje to razem 12 lat i 10 miesięcy i 5

dni pracy w warunkach szczególnych. Sąd zaliczył też ubezpieczonemu wszystkie okresy zatrudnienia w transporcie międzynarodowym, tj. od 1 września 1992r. do 5 marca 1993r. w Przedsiębiorstwie (...) w S., od 1 listopada 1993r. do 14 marca 1995r. w Międzynarodowym Transporcie Drogowym W. C. (2) i od 17 lipca 1995r. do 30 kwietnia 2000r. w Przedsiębiorstwie (...) w S., ograniczając ten okres zgodnie z wymogami ustawy do dnia 31 grudnia 1998r. Nie budzi wątpliwości Sądu, że TIR jest samochodem ciężarowym o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony wykonywał tę pracę w pełnym wymiarze czasu pracy i stale, na co wskazują dowody z zeznań świadka J. M. (k.28v) i samego ubezpieczonego (k.34-34v). Zaliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych podlega też okres zatrudnienia od 16 marca 1995r. do 16 czerwca 1995r. ubezpieczonego w Zakładzie Usług (...), gdzie był kierowcą samochodu ciężarowego m-ki K.. Jest to również samochód o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Łącznie daje to ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych. M. K. będąc przesłuchana w charakterze świadka w niniejszej sprawie potwierdziła, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego marki K. o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jako kierowca K. ubezpieczony woził żwir ze żwirowni do odbiorców, innej pracy nie wykonywał (zeznania M. K. k.33v).

Podkreślić należy, że skoro o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności, to również fakt, iż zakład pracy nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie powoduje, iż nie wykonywał on pracy w tych warunkach.

Nie ulega wątpliwości Sądu, że czynności wykonywane przez ubezpieczonego, opisane w części poświęconej ustaleniom faktycznym, mieszczą się w zakresie prac kierowcy samochodów ciężarowych. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczane są do prac wykonywanych w warunkach szczególnych (wykaz A dział VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze). Łącznie w wymienionych zakładach pracy ubezpieczony udowodnił, że w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony przepracował 18 lat, 5 miesięcy i 11 dni.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że W. C. (1) przysługuje prawo do emerytury od 1 sierpnia 2013r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o przyznanie emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.